

В. І. Маринів,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри кримінального процесу Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

ВПЛИВ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ НА ПРОЦЕС РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА

Актуальність і багатоплановість проблем реалізації в кримінальному процесі міжнародно-правових стандартів, що містяться в Європейській конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенції), інших міжнародно-правових договорах, останнім часом активно привертає увагу вчених. Слід підкреслити той позитивний факт, що будь-яка проблема, пов'язана із захистом прав і свобод особи в кримінальному процесі, розглядається вченими в юридичній літературі саме крізь призму міжнародно-правових стандартів.

Після ратифікації Конвенції громадяни України отримали ще одну можливість захисту своїх прав на міжнародному рівні – право на звернення зі скаргою Європейського Суду з прав людини. Сьогодні в Європейському Суді з прав людини знаходиться 6800 скарг громадян України. Україна займає 4 місце з 46 юрисдикційних країн (після Росії, Туреччини і Румунії) за кількістю поданих до Європейською Суду з прав людини скарг. За 2006 р. Європейський Суд розглянув 1600 скарг українських громадян.

Водночас виникла ціла низка проблем, пов'язаних з визначенням місця Конвенції в правовій системі України, дією рішень Суду у часі і просторі, легальним перекладом, обов'язковістю для правозастосовників рішень, які винесені відносно інших держав, та інші. Наш законодавець має визначити форми виконання тих позицій Європейського Суду, які можуть міститися в остаточних рішеннях відносно інших держав, оскільки тлумачення норм національного законодавства на основі таких позицій правозастосовниками може зумовити виникнення принципово нової судової та слідчої практики.